

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

37. De Capituli, sede vacante, officio & potestate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Ecclesiam tanquam in natali solo, vel prouincia sua Romæ habet præcipuum, cum Vrbs ipsa communis omnium patria appellatur. Deinde ut hoc numero quinque Patriarchalij Ecclesiæ, significaretur, quinque Patriarcharum auctoritate & potestate omnes mundi Ecclesiæ gubernari, ut in ipsa Urbe vniuersitas terrarum orbis representaretur. Postremo significatur, ut sicut quatuor sunt præcipua mundi partes, & quartuor venti principales, & quatuor in celo puncta potissima, Ortus, Occidens, Meridies, & Septentrio: sic Romana Ecclesia quatuor præcipuis Mundi Ecclesijs præsidet. Vnde una fides Patriarchæ Romano destinatur, ceteræ vero quatuor Patriarchis. Ipse tamen arbitror quinque Vrbis Basilicas dici Patriarchales, quia in Urbe sunt ceteris Basilicis, & Ecclesijs maiores, antiquiores, præstantiores, & digniores: haec etenim quinq; si mper reliquias auctoritate, & dignitate præstiterunt: sicut Patriarcha dicuntur Archiepiscopis ceteris dignioribus.

C A P . XXXVII.

De Capituli sede vacante officio, &
potestate.

DE hac re tractatum edidit Ioannes Franciscus Paulinus: aliquam etiam habet Ioannes Selua in tractatu de beneficiis par. 2. q. 11.

Primo queritur, Quid nomine Capituli significetur in iure Canonico? Panormi. in e. Capitulum, de Rescrip. Capitulum, inquit, non solum parvum caput significat, sed etiam ponitur, ut distinguat unam rem ab alia: Et sic dicuntur Capitula Decretalium: quo sensu accipitur in e. Quod indubij, &c. Inter alia. desent. excom. Quandoque ponitur pro loco, vbi Canonici congregantur, e. In causis, de Electi.

In presenti loco, Capitulum, ponitur pro ipso Canonorum Collegio, & pro ipsis Canonicis congregatis, ut accipitur in ea. Capitulum prefato. Et quando continet sedes Episcoporum, aliorumve Superiorum Antistitutum vacare, vel obitu ipsius Praelati, qui est viuus excesserit, vel resignatione, quod se Praefectura, vel Episcopatus abdicauerit, vel alterius dignitatis assumptione, quod sit ad aliam Ecclesiæ translatus, vel priuatione, quod ob citamen sit à sede sua, & Ecclesia delectus: aut ab hostib. Christiani nominis capi, Collegium Canonorum illius Ecclesia dicitur Capitulum sede vacante, quasi parvum caput, eo quod minorem habeat potestatem Glos. in e. Cognitus, de sup. negl. Praef. in sexto.

Secundo queritur, An capituli appellatione intelligatur Praelatus, non quidem is, qui toti Canonicorum Collegio praefest, sed Episcopus? Non intelligitur. Sic Dolores in e. Post electionem, de concess. probab. &c. Nost. de his, que sunt à Praelatis. Eam te, de Rescrip. &c. Ne sede vacante, in sexto.

Tertio queritur, An Capituli nomine continetur Decanus, Prior, vel Praepositus? Continetur. Bald. c. vlt. de elect. Inno. Hostiens. & Iohann. Andr. c. 1. de maior. & obed. alicubi, ut in Hispania, & Gallia, Capitulo Canonorum praefest Decanus, in Germania, & alibi, aliquando Praepositus. In Ecclesijs Collegialibus, qui praefest Collegio Canonorum, alicubi dicitur Prior, alicubi Abbas. Item qui ceteris maior est dignitate in ecclesia, vel si ibi dignitas non est, qui Ordine maior, vel qui tempore prior existit, ius habet conuocandi Capitulum Clericorum, cui ceteri parere coguntur, argumento ex L. vlt. ff. de fide instrum. & L. C. de Offic. Praefecti Praetorio.

Quarto queritur, An solo Canonicci, non alij Clerici, quamvis sint Beneficiari faciant Capitulum? Solo Canonici faciunt vna cum eo, qui Canonicis praefest. Iohann. Andr. & alij in e. Ex eo, de elect. in sexto. Abb. in e. 1. num. 11. eod. tit.

Quarto queritur, An in solo uno Canonico ius Capituli retineri, & conservari queat: Potest: ut colligatur ex L. Si quis municipium, & l. Sicut. §. ult. ff. Quod eiusque universitat nomine. Glo. in e. 1. de elect. & in e. Gratian. de Postul. Praef. vnde sicut grege legato, sive nomen solum animal remanserit, potest. l. ff. grege ff. de leg. §. Grat. Sic si unus solus Canonicus remaneat, potest à Superiori petere, ut ecclesiæ prouideatur. Bal. in l. vlt. ff. de Negot. ggl. Vnus Consulalij defunctis ius habet Rempub. gubernandi.

Quinto queritur, An sit statuenda Regula generalis, ut Capitulum sede vacante succedere intelligatur in his omnibus, quæ ad iurisdictionem Episcopi pertinent, nisi casibus iure denegatis; an vero contra statutum frumentarium in nullo luccedere, nisi in casibus iure concessis Olim ante Bonifacium VIII. testa Panor. in e. cum olim. de maior. & obed. nu. 1. magna fuit controværia, An mortuo episcopo Capitulum succederet, in iis omnibus, quæ sunt iurisdictionis episcopalis: quibusdam asserteribus in iis omnibus succedere, nisi in causis iure exceptis: alii dicentibus solum succedere, in iis quæ sunt iure expresa, Respondet, quidquid non nullis aliis visum fuerit, generatim dicendum esse, succedere Capitulum in omnibus, quæ sunt iurisdictionis episcopalis, nisi in casibus iure excepto vetusto. Sic Feder. Conf. 30. Abb. Card. L. alii, questionat, aequitatem Paulini tract. sup. cit. p. 1. q. 1. & hoc opinio cum iure ipso valde concuerit, e. si Episcopus, & c. Ecclesiæ sup. negl. Praef. in e. c. Is cuius, de Elec. eod. lib. & Iohann. Andr. in e. cum olim. de maior. & obed. testatur huiusmodi sententiam communiter teneri. Hanc sententiam legitur Rebus. in præxi Beneficiorum par. 1. tit. de deuolutionib. nu. 53.

Sexto queritur, An iurisdictione, quam Capitulum habet sede vacante, sit ordinaria? Respondeo, ordinariam esse in spiritualibus & temporalibus, quoniam iure communis eam habet, & ad vniuersitatem casularum. Glos. c. 2. Ne Praefat. vices. Iohann. Andr. c. vlt. de sup. negl. Praef. in e. Paulini p. 1. q. 2. tract. cit. Vnde potest interpretari decretum in alienationibus rerum minorum, & emancipationibus liberorum & manumissionibus seruorum. Potest dare curatorem, & tutorem, & sequestrare beneficia post primam sententiam in Curia datam, & suas sententias exequi. Paulini. 1. par. q. 2. Alicubi est vsu receptum, ut spiritualia Capitulum administraret, Princeps vero secularis temporalia.

Septimo queritur, An Capitulum sede vacante committere possit alicui Episcopo, ea quæ sunt ordinis Episcopali? Potest, Paulini. par. 1. qu. 3. & colligitur ex cap. Suffraganea, de elect. & c. Pontifices, 3. q. 1. nam quamvis exercere nequeat, quæ sunt ordinis episcopalis, potest tamen committere Episcopo uti ea exercet: quia committere est iurisdictionis, non ordinis, exercere vero est ordinis.

Nonno queritur, An possit concedere condonations peccatorum, que Indulgentie vocantur, videlicet viuis anni in dedicationibus Ecclesiæ, & quadriginta diebus in Anniversariis dedicationis Ecclesiæ, & de quibus in ea. Cum ex eo de Panit. & remis. & ca. vlt. eod. tit. in sexto. Due sunt opiniones, Vna est negantum: sic Archid. ca. 2. de Panit. & remiss. in sexto. Gaspar. Calder. in repetitis super caput nostro, de penit. Batrius in Conf. 19. Cardin. ca. Accidentibus de elect. Praefat. Paul. Clem. 1. de Harer. ibique etiam Ancharen. & Iohann. Zochus, & alii apud Paulinum par. 1. q. 4. Sic etiam inter Theologos. Sot. 4. dist. 22. quest. 1. ar. 4. vers. Hincf. Cordub. de Indulg. arti. 2. quest. 12. proposit. 9. Ledeima in 4. quest. 28. art. 3. vers. 6. sed has istab. Ratio corum est, quia Indulgentias dare non est auctor iurisdictionis, sed dignitatis Episcopalis; Secundo, quia etiam iurisdictionis sit, est iurisdictionis voluntaria, non contentiose, quæ sola transit, ad Capitulum sede vacante.

Altera sententia est affirmantium posse. Sic. Panormit. in e. cum olim. de maior. & obed. Selua, de benefic. part. 1. q. 11. Iohann. Calder. ut refert Gaspar. Calder. in e. nostro, deponit. Paulini par. 1. q. 4. Sylvest. in verbo. Capitulum. q. 10. Armil. in verbo. num. 8. Natur. de Indulgen. notab. 31. mihi 6. & 7. Hac

sententia

sententia est probabilior, nam Indulgentias concedere, est actus iurisdictionis, ut aperte dicit S. Thomas in 4. distin. 20 quaq. 3. art 3. Pontificius enim Legatus etiam cum Sacerdos non est, potest indulgentias largiri, ut notatur in cap. ultim. de offic. Legati, & cum ius dicat simpliciter Capitulum succedere in iurisdictione Episcopi, non est, quod nos restringamus ad iurisdictionem necessariam, non voluntariam. In hoc vero omnes conuenient, tuitus esse, ut Capitulum committat alicui episcopo, vii eas concedat nomine ipsius Capituli.

Décimo quæritur, An Capitulum queat iurius rigorem relaxare quod dispense vulgo dicitur, in omnibus generaliter causis, in quibus posset Episcopus, si viueret? Potest, Federicus, consil. 29. Abb. c. cum olim, de Maior. Ioan. Andr. in cap. Cum ex eo de elect. in sexto, & in c. 1. de Maior. & ob. ad libr. Cardinalis. consil. 88. Pauin. part. 1. qu. 5. Et ratio est, quia talis actus est iurisdictionis: quia propter concedere potest, ut iij quibus parochiales Ecclesiae collata sunt, dum studiorum causa absunt, non cogantur ante septuaginta ad sacerdotium promoueri, sicut posset Episcopus id concedere ex c. Cum ex eo de elect. in sexto.

Vndeclimo quæritur, An Capitulum statuta condere queat, quia posset Episcopus vires? Potest, Abb. c. cum olim, de Maior. & ob. Federicus, consil. 16. Pauin. part. 1. qu. 5. sexta. hic enim actus est iurisdictionis, ac proinde Capitulo conuenit. Nunquid poterit abrogare statuta antecedentia Episcoporum? Poterit, quia hoc etiam est iurisdictionis. At nequit concedere statuta, quia successori Episcopi iuri, vel auctoritati noceant, vt si condar statutum, quo charitatis subfidiu Episcopo debitum auferatur ex toto, vel ex parte. Sic Lapis quem citat, & sequitur Pauin. p. 1. qu. 6. Et statuta Capituli durant, donec a successore episcopo revoceant. Pauin. p. 1. q. 6.

Duodecimo quæritur, An possit Capitulum facultatem date Clericis beneficiariis transeundi ad aliam diocesum? Verbi gratia. Electo in Prelatum, vel Beneficiario. um Ecclesie in alia diocesem. Sunt due sententiae. Una negativa Archid. in c. Si in cuius de elect. in sexto, & probat, quia sicut Capitulum res Ecclesiae alienare non potest, ut dicunt inferiori, sic nec personas Clericorum.

Altera sententia affirmat: quam sequuntur Joan. Andr. & Panor. in c. cum olim, de Maior. & ob. Rota in deif. 306. in nouis, Joan. Monachus c. Si Abbatem, de elect. in sexto, Pauin. par. 1. q. 8. num. 4. Et hæc est probabile, nam facultatem date transeundi, est actus iurisdictionis, c. Si Religiosus, de elect. in sexto.

Dicimo tertio quæritur, An Ecclesia Episcopalis bona possit Capitulum sede vacante alienare? Non potest. Ita communis sententia Doctorum in c. Si quis, de reb. Eccles. non aliud. Et etiam Gloss. & alij in c. Cum olim, de Maior. & ob. Quid si alienatio esset utilitatem Ecclesie allatura? Poterit tunc Capitulum alienare. But. & Abbas in c. 1. ne sede vacante. Pauin. p. 1. q. 6. nro. 11. & 12. Sed defensor Ecclesie tunc dandus est, & præmissio tractatu, & cum cognitione causa alienationi facienda est. Reducta in tracta. de reb. Eccles. non alienat in alienat, quae sit sede vacante, & colligitur ex c. 1. de reb. Eccles. non alien.

Quæst., an in alienatione ab inferioribus Ecclesias facta ex causa iure permisiss, consensum praestare, & suam auctoritatem interponere queat? Potest, quia hic actus est iurisdictionis, & quamvis Capitulum res Episcopatus alienare prohibeat, non tam prohibetur confirmare alienationem, si Ecclesiæ inferiores iusta ex causa alienauerint, & in casibus, quibus posset Episcopus: Pauin. p. 2. q. 8. Feder. in tract. de permittat. benefic. q. 3. 6. Rebuff. in tract. benefic. tit. de deuolut. num. 104. item potest Capitulum sede vacante pecunias ob necessitatem ipsius Capituli accipere, & Capituli bona obligare, Gloss. c. cupientes, de elect. in sexto.

Dicimo quarto quæritur, An possit Capitulum, sede Metropolitana vacante, visitare vniuersam prouinciam, aut vacante sede Cathedrali, totam diocesem? Teste Pa-

normitanus in ca. Cum olim, de Maior. & ob. numer. 2. ver. 3. extra Gloss. duæ sunt sententiae, quarum una negat; sic Joann. Monach. in cap. Ecclesie de supplen. negl. Prelat. in sexto. Altera affirmat, quam sequi videatur, quamvis non sine dubitatione, Archidiaconus, in ca. Si Episcopus, eod. tit. & lib. sic etiam Glossa in Clem. 1. de Haret. in verb. Capituli, Collectan. Innoc. & Lignan. in c. cum olim, de Maior. Ambas sententias conciliat loan. And. in dicto, c. cum olim, in hunc modum. Penes Capitulum potest, inquit, visitandi generatim non est, sed inquit endi speciatim in eos, quorum fama lefa est, quia Capitulum succedit in iurisdictione Episcopi necessaria, non voluntaria: at generalis visitatio est voluntaria, specialis vero inquisitio in hos vel illos criminosos, est necessaria. Sed probabilis est, quod tradiderunt Panormit. & Felin. in cap. cum olim supra allegato, & Pauin. part. 2. q. 7. posse Capitulum generatim totam diocesim visitare, præcertim cum diuina est vacatio. Hoc enim fit necessitate juris, & proinde est ex lege debitum, c. Sopita, de censib. & c. Relatum, 10. q. 1. & c. vlt. de supplen. negl. Prelato. in sexto. ubi Archiepiscopus dat visitatorem, si Capitulum visitationis vim neglexerit: tunc enim impunita crimina manent, cum visitatio negligitur. In Concil. Trid. sess. 24. c. 3. de reform. habetur; Visitatores etiam à Capitulo deputandi, ubi Capitulum ius visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur. Sic ibi. Porro cum modica est vacatio, videlicet cum nondum anni curriculum effluxit, ex quo episcops qui decessit, visitationem fecerat, aut quando probabilitate creditur successor brevi futurus, tunc non est, quod Capitulum visitet.

Dicimo quinto quæritur, An Capitulum visitare queat Monialium Cœnobia exempta, quæ aliqui posset episcopos auctoritate Apostolica, mixta id quod habent Clemens. Attendent. q. Illas de Stat. Regula. Panorm. in c. Cum olim, de Maior. & ob. numer. 2. ver. Dubitatur, restatur de hac rem multis simul Doctores consultasse, & in variis sententias abiisse. Nam quidam assertabant Capitulum non succedere in his, quæ episcopo speciali iure conueniunt. Alii contradicebant, Si Episcopus ut delegatus à Papa, absolucioni potestatem habeat, ea potestas ad Capitulum transit, ut colligitur ex cap. 1. De offi. Ordin. in sexto. Sed Panormitanus magis placet prima sententia, quæ fuit quoque Federici & Innocentii, ut pse refert. Testatur itidem Pauin. part. 1. qu. 7. nro. 7. Lapus hanc quæsiōnem propoulit Federico. Cui respondeat? Capitulum id non posse, quia succedit Episcopo in his, quæ ipsi ure ordinario, non commissio delegato, vel speciali conueniunt. Sicut enim ea non facit Episcopus iure suo, sed potestate sibi demandata à Romano Pontifice: Sic ea non faceret Capitulum nomine episcopi, sed nomine & auctoritate Papæ: at Papa huiusmodi visitationem episcopo, non Capitulo commitit.

Dicimo sexto quæritur, An Capitulum possit Confessarii instituere, qui absoluat à casibus episcopo referuntur? Potest, sic enim Abbas in cap. Cum olim, & cap. His queat de Maior. & ob. Pauin. part. 3. qu. 7. nro. 4. Paratione potest Confessarii instituere, qui absoluat excommunicatos à luce, vel ab homine, suspensos, vel interdictos, quos posset episcopus, c. 1. de Maior. & ob. in 6. Potest idem casus referuntur, quos posset episcopus: est enim actus iurisdictionis, Pauin. part. 1. qu. 7. nro. 5.

Dicimo septimo quæritur, An possit Capitulum litteras dimisiorias concedere, ut quis ab alieno episcopo ordines accipiat; in c. Cum nullus, de temporibus ordinand. in sexto. sic habetur: Episcopo auctoritate in remoto agente, ipsius in spiritualibus Vicarius Generalis, vel Sede vacante Capitulum seu se ad quem tunc tempore administratio spiritualium noctur pertinere, dare posse licentiam ordinandi. Porro Capitulum seruare debet, quod Concil. Trid. sess. 7. c. 10. de Reform. constituit in hunc modum: Non licet Capitulu Ecclesiæ sed vacante infra annū à die vacationis ordinandi licentiam, aus litteras dimisiorias seu Reverendas, ut aliqua vocant, tam ex iuri communi dispositione, quædam cuiusvis prærogativi

aut

aut consuetudinē vigore alicui, qui Beneficiū Ecclesiastīcū receperit, siue recipiendo occasione arcatus non fuerit, concedere. Si eō cōfusus est, Capitulum contrāueniens Ecclesiastīco subiacet interdicto, & si ordinati, si in minoribus ordinib., constituti fuerint nullo priuilegio Clericis; præterim in Criminalibus gaudium satui Pralatis sive ipso iure suspensum.

Dēcimo octauo quæritur, An capitulum Sede vacante Vicarium Generalem in spiritualibus & temporalibus, cōstituere possit? Potest, ut patet ex Clemē. I. & 2. de Hēret. Paup. part. 2. quæst. vlt. Rebus. in trix t. de denolut. num. 62. Capitulum enim iurisdictionem ordinatiā habet, ut supra dixi. Sed qui talem habet iurisdictionem, potest iudicem dare. Item potest ex Canonis al. quem huic muneri obēndū präficere, cui debitū stipendium solutior. Potest itidem aliqui vnius tantum causē cognitionem delegare, & plures Vicarios aequē präincipales creare, sicut posset Episcopus, präterea potest Vicarium a se cōstituere ad nutum reuocare: quod si aliquem cœravit, cui iure iurando promiserit se eum nunquam reuocatur, deinde reuocauerit, rata & firma erit reuocatio; sed Canonici erunt per iuri. Vnde eiusmodi Vicarii solent cum Capitulo paciēt, ea conditione, ut nunquam ab officio remouantur, p̄tēs constitutis, & iure iurando firmatis. Eadem ratione Capitulum potest Ecclesia vacanti Oeconomū präficere ex cap. Cum vobis, de Offic. Ord.

Dēcimo nono quæritur, Intra quantum tempus sede vacante Vicarium cōstituere Capitulum debet? In Concil. Trident. Sess. 14. cap. 10. sic statutum est: *Capitulum sedē vacante, ubi fructuum percipendorum ei munus incumbit, Oeconomū unum, vel plures, ad diligētū decernat, qui rerum Ecclesiasticarum & p̄sonarum curam gerant, quasi rationem et, ad quem pertinebat, sint redditū. Item officialem sen. Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi cōstituere, vel existēre in cōfirmare omnino teneatur, qui saltem in iure Canonice sit Doctor, vel Licentiarus, vel aitiam quantum fieri poterit, idoneus: si secus factum fuerit ad Metropolitanū deputatio huiusmodi deuoluitur: & si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumque, ut p̄fatur, negligenter, tunc antiquius Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitano, & propinquior Episcopus in exempla Oeconomū, & Vicariū idoneos possit cōstituere. Episcopus vero ad eandem Ecclesiā in canentes promotus, ut ex iis, que ad eum pertinet, ab eisdem Oecono, Vicario, & aliis quib[us]cunque officiis, & administratoribus, qui sede vacante fuerint à Capitu[o], vel ab aliis in eius locum cōstituti, etiam si fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigat officiorum, iurisdictionis, administratiōis, aut cuiuscunque eorum materia: si: si eos punire, qui in eorum officio seu administratione deliquerint, etiam si p̄dicti officiales, redditū rationib[us] à Capitu[o], vel à deputatis ab eodem, abolutionem, aut liberationem obtinuerint. Eisdem quoque Episcopo teneatur Capitulum descriptis ad Ecclesiā pertinentibus, si que ad Capitulum pertinerent, rationem redare.*

CAP. XXXVIII.

Quid Capitulum, sedē vacante circa Beneficia possit.

PRIMO quæritur, An possit Beneficia cōferre, quorum conferendorum ius ad solum Episcopum pertinet, si viueret? Non potest, & illa, ne sedē vacante, & c. 1. de Institut. in sexto, & c. 1. §. Cum vero, ne sedē vacante, in sexto. Nec quicquam refert, si Episcopus viueret, sine consilio, vel assensu Capituli Beneficia dare non posset, ut habetur in eod. cap. 1. §. Cum vero, ne sedē vacante in sexto. Potest si ius conferendi ad Episcopum, & Capitulum communiter pertinet, tunc mortuo Episcopo, vel suspenso a cōfrendis Beneficijs, potest Capitulum cōferre, cap. 1. cīr. 10,

Nesedē vacante in sexto. Sed quānam ratio est, quare Capitulum nequac̄ conferre Beneficia & Respondet, cum Glossa in cap. Cum olim de Maior. & obed. quia cōferte, in fructibus Beneficij numeratur: Sed fructus Beneficij, & cōfantis futuro successori ipso iure referuantur, e. Quia q[uod] est electi, in 6. & Clem. Statutum, eod. tit.

Secundo quæritur, An Capitulum possit p̄frenatoris Clericos à Patronis admittere, atque cōstituere, vi posse Episcopos etiam sine Capituli consilio vel assensu? Profecti, cap. 1. de Institut. in sexto. Glossa. Cum in illis, c. cum auct. de Prab. in sexto. Eadem ratione potest electos legi time, & Canonice a Clericis cōfimare actum iurisdictionis Episcopis c. Cum olim. de Maior. & obed. ibidem. Sloges, Quare Capitulum cōferte beneficia nequac̄, cum tamen possit cōfimare electos, & instituere p̄frentatores? Responde: Ioan. Andreas, in c. Quānquam, de dictis sexto, cōferte, non esse proprie actum iurisdictionis Episcopis, cum nulli qui Episcopi non sunt, ius habant cōferrandi Beneficia, & multi Episcopi hac potestate cōfarent. Cōfimare vero electos, & instituere p̄frentatores, sunt actus iurisdictionis Episcopalis, ut innuit in cap. Conquerente, de Offic. Ordinar. & in c. Cum ex iniuncto de Hēret. Sed hæc ratio non placuit Panormitanis, in c. Cum olim. de Maior. & obed. numero primo, & in tertio, quoniam cōferte Beneficia, iuste comuni ad Episcopum pertinet, & alijs inferiorib. non cōfuent, nisi p̄frentare, videlicet cōfutudine, vel priuilegio Romani Pontificis. Quare dicendum est, id quod Glossa & Panormitanus in eod. cap. Cum olim, tradiſerunt cōferte Beneficiū esse simpliciter voluntatis cōfimare vere electos, vel instituere p̄frentatos, esse actus necessitatis, quia sunt ex legi imperati & debitiū enim cogitū Episcopus cōfimare eos, qui sunt Canonice electi, & eos in iure, qui sunt legitime p̄frentati. Item cōferte Beneficiū sive donationem, ut notant Doctores in cap. Cum accessū de Constitut. ac cōfimare, vel instituere, non item Accedit, quod cōferte, connumeratur inter fructus Officij Episcopalis. Glossa in cap. Cum olim. de Maior. & obed. in tertio. Capitulo, & fructus referuantur successori in futuro, cap. Quāsa de electio. sexto, & Clem. Statutum, eod. tit. Atcomare, & instituere, non habent in fructibus.

Sed quid dicendum, si Decanus, sive is, qui Capitulo p̄fret, evita deceſſerit sede vacante, ac deinde Canonorum Collegium Titum in Decanum elegit, cum nam erit Titum electum cōfimare? Responde: G. olcum Hostiensis in c. Episcop. de suppl. negl. Pr. at in sexto, in verb. Debetib[us], penes Capitulum esse ius cōfimandi Titum, quia canonici quamvis congregati cōfident, quidem ut singuli, sed ut vniuersi cōfimant.

Tertio quæritur, An Capitulum possit a immittere resignations beoeficiorum simpliciter, non permutatiois cauila factas, quas posset Episcopus approbare? De hac questione Paup. in tract. Superioris allegato part. 2. nu. 1. Panorm. in c. Cum olim. de Maior. & obed. numero 2. vñsc. sex. dubitatur, refert. Auditores in Rota in hac questione vata sensisse, quamvis plerique eorum credidissent posse Capitulum huiusmodi resignations admittere, quia cuius est aliquem beneficium priuare, eius est resignationem recipere, iſſe Innoſtencio cap. Quod in dubijs de renuncijs, sed Capitulum potest iusta, & debita cauila Clericū a beneficio remouere, ergo & resignationem admittere.

Deinde, quia aliquorū est resignations admittere, quorum non est beneficia cōferte: possunt enim Episcopi recipere resignations beneficiorum, quorum conferendorum ius Romano Pontifici est reseruatum. Accedit, quod resignations admittere non cauila permutatiois, sed simpliciter factas, est plerunque necessitatis, non voluntatis, nam iustis de causis beneficiarij aliquando sua beneficia deponunt, sive dimittunt. Hanc sententiam fecutus est Federicus in tractatu de permutat. bon. ficio. q. 36. num. 63. Anton. in c. Quod in dubijs de renuncijs & Pomer. loco prædicto, Francus, c. dererum permut. in sexto, Lapu-

Ep. Edin.